

変な絵

雨穴

UKECU

**ČUDNI
CRTEŽI**

Prevela s japanskog
Milica Nikodijević

■ Laguna ■

Naslov originala

Uketsu

変な絵

Copyright © Uketsu 2022

All rights reserved.

First published in Japan in 2022 by Futabasha Publishers Ltd., Tokyo.

Serbian translation rights arranged with Futabasha Publishers Ltd. through EMILY BOOKS AGENCY LTD, Taiwan and Corto Literary d.o.o.

Translation copyright © za srpsko izdanje 2026, LAGUNA

**ČUDNI
CRTEŽI**

Sadržaj

<i>Prolog</i>	9
PRVA GLAVA: Crtež žene koja stoji na vetru.	15
DRUGA GLAVA: Crtež magle koja prekriva sobu	57
TREĆA GLAVA: Poslednji crtež profesora umetnosti	105
POSLEDNJA GLAVA: Crtež drveta koje štiti javanskog vrapca	177
<i>O autoru</i>	231

Prolog

„Sada ću vam pokazati jedan crtež.“

Na tabli u učionici fakulteta, bio je zalepljen jedan crtež.

Profesorka psihologije, Tomiko Hagio, uperila je prstom u njega i počela da govori.

„Ja sam sada profesorica i držim predavanja, ali sam ranije kao psihoterapeut radila s mnogim klijentima. Ovo je kopija crteža koji je nacrtala jedna devojčica, moj klijent iz perioda kada sam tek počela da radim. Zvaćemo je devojčica A. Kada je imala jedanaest godina, devojčica A je ubila svoju majku i zbog toga je bila uhapšena.“

Studenti su počeli da galame, reagujući na šokantne reči „ubila svoju majku“.

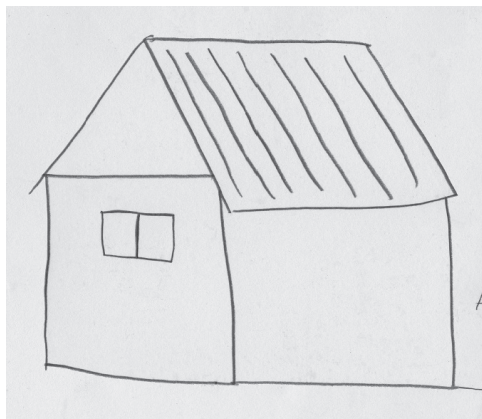
„Kada je trebalo da izvršim njenu psihološku analizu, odabrala sam da to uradim preko *analize crteža*. *Analiza crteža* je metoda u kojoj vaš pacijent nacrtava crtež, a onda vi iz njega tumačite njegovo mentalno stanje. Baš kao što kažu: *Crtež je ogledalo duše*, u crtežima se pojavljuju duboko internalizovane misli autora. Posebno se vrednuju crteži *ljudi, drveća i kuća*. Naime, kada pogledate ovaj crtež, da li vam tu nešto deluje *čudno*?“

Hagio pređe pogledom preko studenata u učionici. Studenti su začuđenog izraza lica gledali u crtež na tabli.

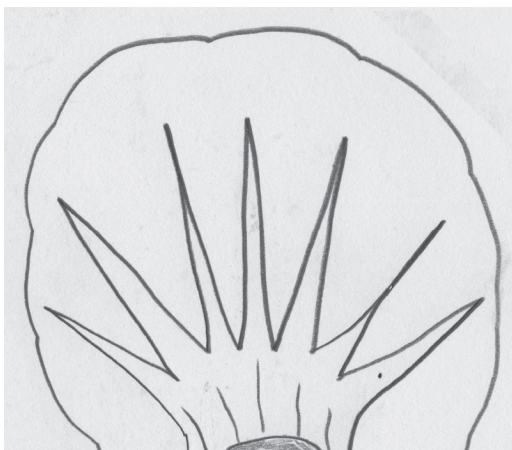
„Ne vidite? Verovatno vam na prvi pogled ovo deluje kao običan, simpatičan crtež. Međutim, nekoliko detalja je veoma neobično. Prvo, obratite pažnju na *usta* devojčice nacrtane u sredini.“

„Muljava su i ne tako dobro nacrtana. Devojčica A nije mogla lepo da nacрта *usta*, pa je više puta brisala i ponovo povlačila istu liniju. Ako je na ostalim delovima uspela da izvuče lepe linije iz prvog poteza, zašto je onda toliko puta pogrešila kod usta? Iz ovoga možemo protumačiti njeno mentalno stanje. Devojčicu A je maltretirala njena majka. Zbog toga je kod kuće na silu pokušavala da se smeši i pretvara da je dobro raspoložena kako ne bi naljutila majku. Iako je u dubini duše bila prestrašena, uvek je forsirala lažan osmeh. *Tukla bi me ako se ne smešim kako treba...* Prisetila bi se tog osećaja, unervozila se i ruke bi joj podrhtavale, pa zato nije mogla lepo da ih nacрта. Taj bol u srcu koji je osećala prikazan je i na crtežu kuće pored.“

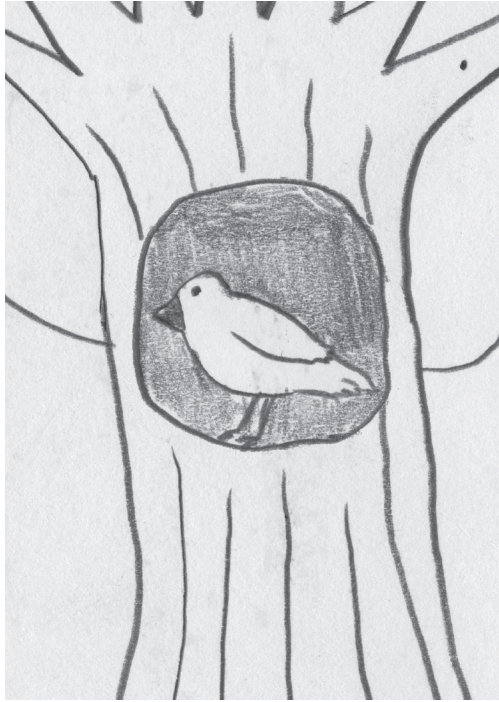
„Ova kuća nema vrata. Ako nema vrata, niko ne može da uđe unutra. Tako je, ova kuća predstavlja njenu dušu. *Ne želim nikome da dopustim da dopre do mene. Želim da se zatvorim u sebe...* Možemo primetiti takvu želju za povlačenjem kod ove devojčice. I na kraju, volela bih da obratite pažnju na crtež drveta.“

„Njegove grane su oštre poput trnja. Grane ovog oblika se često mogu videti na crtežima zločinaca. Predstavljaju surovu nasilnu prirodu, kao da govore: *Videćeš kad te povredim. Izbošću te.* Psiholog treba da uzme sve ove informacije u obzir i da dà dijagnozu pacijentu.“

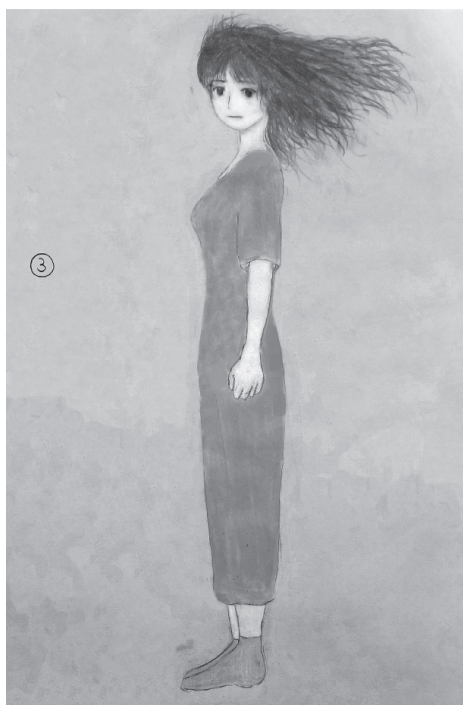
Hagio pogleda svoje studente u oči i polako reče:

„Ja sam zaključila da devojčica A *ima dovoljno mogućnosti da započne život iz početka.* Da li znate zašto? Pogledajte crtež drveta još jednom. Ovaj put nećemo gledati u grane, već u stablo. U njegovoj šupljini živi ptica. Ljudi koji crtaju ovakve crteže često imaju jak zaštitnički i majčinski instinkt. Ovakav crtež predstavlja osećanja poput: *Želim da zaštitim živa bića slabija od sebe. Želim da ih odvedem na bezbedno mesto.* Devojčica A, u dubini svoje okrutne, nasilne duše, krije veoma nežnu prirodu. Kada bi imala prilike da bude u kontaktu sa životinjama i malom decom, verovatno bi se njena nežna priroda razvila i omekšala okrutnu stranu njene duše. Ja sam tako mislila. I dan-danas sam uverena u odluku koju sam donela tog dana. Devojčica A je danas srećna majka.“

Prva glava

Crtež žene koja stoji na vetru

Šuhei Sasaki

19. 05. 2014.

U sobi starog stana podignutog u centru Tokija gorelo je blistavo svetlo, iako je bila duboka noć.

U tom stanu je živio Šuhei Sasaki, dvadesetjednogodišnji student. Inače je bio zauzet spremanjem pismenog ispita za zapošljavanje ili pisanjem radne biografije, ali je tog dana naročito zurio u ekran kompjutera.

„Znači ovo je... Blog o kojem mi je pričao Kurihara...“, izustio je sebi u bradu.

Kurihara je mlađi student iz istraživačkog kluba teorija zavere, kojem je pripadao i Sasaki. Danas po podne su se slučajno sreli u kantini fakulteta, pa su zajedno ručali. Sasaki se u poslednje vreme retko pojavljivao u klubu zato što je zauzet prijavama za posao, pa je osetio nostalgiju i bilo mu je drago što je posle dužeg vremena mogao da porazgovara s mlađim studentom. Nakon što su se ispričali o tome šta rade u poslednje vreme i planovima za putovanje u okviru kluba, prirodno su prešli na zajedničku temu, teorije zavere.

„Sasaki, da li si u poslednje vreme prikupio neke informacije?“, upitao je Kurihara, misterioznog izraza lica.

Prikupljanje informacija podrazumevalo je gledanje i čitanje sadržaja u vezi s teorijama zavere.

„Ne, nikako nemam vremena. Ne stižem ni da čitam, ni da gledam filmove, ni da istražujem na netu.“

„Onda ću ti preporučiti jednu zanimljivu stvar. Skoro sam naišao na čudan blog.“

„Kakav... blog?“

„Zove se *Dnevnik duše Rena Nanašina* i na prvi pogled deluje kao običan blog, ali nekako je jeziv... ima mnogo toga čudnog. Garantujem da će te uplašiti, pročitaj ga.“

»...«

Koliko je Sasaki znao, Kurihara je bio poprilično opušten lik. Osobeno mu je bilo da ide svojim putem *ne mareći ni za šta*. Sasaki mu je bilo neobično da Kurihara kakvog poznaje cepti od uzbuđenja dok govori.

* * *

Otkucala je ponoć. Sobom se širio samo zvuk kazaljke na satu. Sasaki glasno proguta pljuvačku i otvori blog o kojem mu je Kurihara pričao.

Nije se toliko uplašio koliko je osetio nostalgiju. Ranije je bilo mnogo ovakvih blogova.

Blog je mesto na internetu gde svako može jednostavno da postavlja tekst ili slike i odlučuje o čemu će pisati. Dnevnici, hobiji, nezadovoljstvo politikom, tema može biti bilo šta.

Ljudi su se potpuno oslobodili, pa su jedno vreme čak i mačke i kutlače od bambusa imale svoje blogove. Međutim, u poslednjih nekoliko godina ta zagrejanost za blogove je utihnula i ljudi su se manje posvećivali njihovom pisanju.

Iz naslova se može pretpostaviti da osoba po imenu *Ren Nanašino* piše ovaj blog. Izgleda da je njegovo prezime *Nanašino*, ali možda je to igra rečima, pa bi značilo *Bezimeni Ren*.^{*} To je *Bezimeni Ren* – kao neko NN lice!

Naslov *Dnevnik duše* verovatno znači da on svakodnevno zapisuje sve što mu je na duši.

Ispod naslova je bila prikazana poslednja objava. Datum objave je bio 28. novembar 2012. godine. To znači da ga je napisao pre otprilike godinu i po dana i da više ne postavlja nove objave.

Sadržaj poslednje objave je bio sledeći:

„Osobi koju najviše volim“

28. 11. 2012.

Od danas prestajem da objavljujem tekstove na ovom blogu.

Zato što sam shvatio tajnu iza one tri slike.

Ne mogu da razumem kroz kakve užase si sve prošla.

Ne znam koliko su svirepi zločini koje si počinila.

Ne mogu da ti oprostim. Ali te i dalje volim...

Ren

Sasaki je nebrojeno puta pročitao ovaj kratki, uznemirujući tekst.

„Osoba koju najviše volim. Tajna tri slike. Zločini koje si ti počinila“... Nikako nije mogao da shvati značenje tih reči.

Sasaki je odlučio da pročita sve prethodne objave kako bi rešio zagonetku. Prva objava je postavljena 13. oktobra 2010. godine. Njen sadržaj je bio sledeći:

^{*} Prezime *Nanašino* zvuči isto kao i izraz *na nashi no* – bez imena. (Prim. prev.)

„Zdravo“

13. 10. 2008.

Odlučio sam da od danas pišem blog.

Prvo ću vam se predstaviti. Moje ime je Ren Nanašino. Želeo sam da postavim svoju fotografiju, ali su mi rekli da je opasno objavljivati lične podatke na internetu. Umesto fotografije, postavljam crtež sebe.

Ovaj crtež je nacrtala moja žena.

Njeno ime je Juki. Starija je šest godina od mene. Kada sam joj rekao: „Odlučio sam da započnem blog, nacrtaj moj portret“, ona je bez problema za manje od pet minuta to uradila. Nisam nimalo sumnjao u nju, bivšu ilustratorku! Veoma je talentovana!

Ali, da me nije preterano ulepšala...?

Sve u svemu, ovde želim da pišem o našoj živopisnoj svakodnevici u formi dnevnika.

Planiram da pišem svaki dan, a vi bacite pogled ako ste zainteresovani!

Ren

„Godišnjica“

15. 10. 2008.

Zdravo, ovde Ren!

Iako sam rekao da ću pisati svaki dan, juče sam bio umoran i legao sam da spavam, a ništa nisam napisao. Izvinjavam se. Od danas ću se više truditi!

Naime, danas je 15. oktobar i veoma je važan dan.

Danas je prva godišnjica mog i Jukinog venčanja!

Za proslavu sam kupio celu tortu. Moj novčanik je negodovao, ali torta je bila neopisivo ukusna.

Pošto je bila toliko ukusna, pojeo sam dva parčeta. Onda se Juki naljutila na mene: „Previše jedeš! Ugojićeš se!“ :(

Preostala četiri parčeta smo stavili u frižider i poješćemo ih sutra. Jedva čekam!

Ren

On je ovaj dnevnik pisao četiri do pet puta nedeljno. Uglavnom je unosio bezazlen sadržaj poput „Danas smo išli tu i tu“ i Sasaki nije mogao da nađe ništa u vezi sa *zločinom* ili *teškoćama*.

U međuvremenu se u njihovom životu desila promena.

„Obaveštenje“

25. 12. 2008.

Zdravo, ovde Ren!

Mojoj Juki je jutros pozlilo i izgleda da je bila kod lekara pre podne. Tako smo, iznenada, saznali da ima bebu u stomaku.

Kada sam to čuo, bio sam toliko uzbuđen da sam počeo da skačem od sreće! Ovo je najbolji poklon za Božić!

Zvanično objavljujem da ćemo nas dvoje postati mama i tata!

Ren

Od tog dana ceo blog se vrteo oko deteta. Kroz njegove rečenice jasno se videlo da je obuzet razmišljanjem o svom detetu, i da brine za Jukino stanje.